

DE STER

No. 9 SEPTEMBER 1965

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

De Zwitserse Tempel

65e JAARGANG

Nr 9

INHOUD:

Blz.

Een groet van onze nieuwe zendings- president	267
Het reclasseringswerk	268
Reclassering	269
Enige toelichtingen, adviezen en tips voor het aanleggen van een levensvoorraad	271
Het zomerkamp „witterzomer” bij Assen in Drente	274
Tien jaar Zwitserse tempel	276
De Zwitserse tempel	278
Het Melchizedekse Priesterschap . . .	279
De vraag van de mand	282
Een reis van geloof	285
Vragen die op antwoord wachten . . .	287
Zonnehoeke	291
Gebeurtenissen in de zending	293

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Een groet van onze nieuwe zendingspresident

Het geeft ons vreugde en maakt ons tevens nederig, nu wij in dit mooie land zijn. Het is voor ons een groot voorrecht met u Gods Koninkrijk in Nederland op te bouwen.

Het is een prachtig werk, doch legt ons ook een zware en ernstige verantwoordelijkheid op. Moge de Here ons zegenen en steunen, opdat wij deze roeping eervol en in gerechtigheid mogen volbrengen.

Voor mij is het een emotievolle ervaring terug te zijn in het land, waar ik met veel geluk en vreugde mijn eerste zending heb vervuld. Ik hoop met velen van u, die zo vriendelijk en hulpvaardig voor mij waren in die vroegere, vormende jaren van mijn ondervindingen op kerkelijk gebied, de kennismaking te hernieuwen. Ik heb, wat mijn getuigenis betreft, die ik tijdens mijn arbeid hier als jong, onervaren Elder dertig jaar geleden verwierf, aan die zending veel te danken.

Voordat wij deze zending aanvaardden, hadden Zuster Curtis en ik het voorrecht een nieuw seminarie voor Zendingpresidenten bij te wonen, waar wij door de Algemene Autoriteiten ten aanzien van onze plichten en verantwoordelijkheden instructies ontvingen. Onder de raadgevingen die wij kregen, waren o.a. die van President

Hugh B. Brown. Hij zeide: „Het zendelingen- en zendingsprogramma werd door een Profeet van God ingesteld en het werd nimmer veranderd, wel uitgebreid. Het is noodzakelijk dat wij in gedachte houden dat dit zendingsprogramma direct van de President van de Kerk uitgaat. Vertel onze leden in de gehele wereld dat de toestand in de wereld van heden ons verontrust en in 't bijzonder verontrusten ons de ideologieën die haar infiltreren. Wij bekommeren ons om onze bekeerlingen, dat zij een sterk getuigenis zullen hebben van het Evangelie. Dat zij zo van zijn waarachtigheid doordrongen zullen zijn, dat zij niet tot inactiviteit vervallen. Dat toch al onze leden een onwankelbaar geloof in God mogen hebben, vertrouwen in onszelf en in de kennis dat God ons zal helpen. Niets kan ons van deze macht afhouden of scheiden.

Moge de Here ons zegenen dat wij waardig bevonden zullen worden het werk voort te zetten dat van ons verwacht wordt. Ik getuig dat ik weet dat God leeft, dat Hij onze gebeden hoort en verhoort, dat Hij Zijn Evangelie in het laatste der dagen hier op aarde heeft hersteld. Zuster Curtis geeft hierbij eveneens uiting aan haar liefde voor u allen, hier in dit lieflijke land.

Uw aller dienaar,
Dale R. Curtis

HET RECLASSERINGSWERK

Op gezette tijden ontvangt de redactie van "De Ster" van het Nationaal Bureau voor Reclassering het verzoek om zijn werk onder de aandacht van de lezers van de Ster te brengen.

Gaarne voldoen wij aan dit verzoek. Jammer genoeg laat de beperkte ruimte niet toe alle ingezonden artikelen, die stuk voor stuk de aandacht verdienen, te plaatsen, zodat wij gedwongen waren een keus te doen.

Wij wensen allen, die actief aan dit loflijk streven om ontspoorde hun plaats in de maatschappij te hergeven, deelnemen, van harte veel succes toe.

"... het reclasseringswerk kan slechts succes hebben, wanneer het leeft onder de bevolking, wanneer ook de buitenstaander bereid is de medemens die de normen van de gemeenschap heeft overtreden, een nieuwe kans in het leven te geven."

*Drs. J. Hk. Hoornweg
in "Reclassering in Nederland"*

„Reclassering heeft niets te maken met het verdoezen van de grenzen. De grenzen moeten scherp getrokken blijven en binnen die grenzen gaan we dan de medemens ontmoeten. En dan hoef ik u niet te zeggen dat die ontmoeting altijd plaats vindt in het horizontale vlak. Ik weet het wel, we zijn allemaal ergens geneigd ons tot de ander over te buigen, we

zijn altijd geneigd vanuit de hoogte van onze eigen maatschappelijke positie en fatsoenlijkheid minzaam de gevallen medemens op te beuren. Deze ontmoeting is geen ontmoeting meer. Het is alleen aan God overgelaten om zich tot de mens over te buigen."

*Dr. J. van der Grient
in "Eenzaamheid en Wangedrag"*

"Reclassering beoogt de sociale (her)aanpassing van personen die zich aan enig strafbaar feit hebben schuldig gemaakt. Deze omschrijving maakt duidelijk, dat het bij de reclassering niet alleen gaat om ontslagen gevangenen... En uit de woorden sociale (her)aanpassing blijkt dat het bepaald niet gaat — zoals in het verleden, toen het reclasseringswerk verschaalde tot materiële steun, wel een aantal jaren het geval is geweest — om het helpen aan een baantje, het verstrekken van enig handeldgeld enz."

*Drs. J. Hk Hoornweg
in "Reclassering in Nederland"*

"De reclassering zoekt, ofschoon zij het minder uitstalt dan een wat harder — of moet het zijn een wat eerlijker? — voorgelacht, in welen het verlorene. Dit zoeken is alleen vanuit de liefde te rechtvaardigen. Dus vormen liefde en recht, hoezeer ook onderscheiden, geen tegenstelling. Is dit ooit beter verstaan dan door Hem, op wie de christelijke religie terug-

gaat en die, de gerechtigheid vervullend, heeft geopenbaar hoe grote liefde ons geschonken werd?”

*Prof. mr. I. A. Diepenhorst
in "Reclassering in Nederland"*

”Men kan het begrip reclassering op verschillende wijzen trachten in een definitie te omschrijven. Een mogelijkheid lijkt mij: reclassering is een vorm van maatschappelijk

werk die onder meer door individuele beïnvloeding de sociale aanpassing of heraanpassing beoogt van personen die zich onmaatschappelijk hebben gedragen, inzonderheid van strafrechtelijk meerderjarigen die zich aan enig strafbaar feit hebben schuldig gemaakt.”

*Drs. J. Hk. Hoornweg
in "Reclassering in Nederland"*

RECLASSERING

Onze ontspoorde medemens

Van tijd tot tijd worden we opgeschrikt door grote koppen in de dagbladen over misdrijven. De koppen en de artikelen worden gewoonlijk gretig gelezen en spreken meer tot de verbeelding dan voorlichtende en beschouwende artikelen over de verschijnselen "misdadaad" en "misdadiger". Hoe begrijpelijk dit ook is, het is tegelijk jammer, omdat de opvattingen over misdaad en misdadiger bij het grote publiek sterk eenzijdig ontwikkeld zijn.

Alle voorlichting in pers, radio en televisie ten spijt blijft hardnekkig de mening bestaan, dat "de misdadiger" een in alle opzichten afwijkend mens is, die onverbeterlijk geacht moet worden en die liefst blijvend uit de maatschappij verwijderd moet worden.

Mede daaruit is misschien te verklaren dat ook het begrip "reclassering" een ongunstige bijklank heeft. Het zijn immers "de mensen van de reclassering", die zich

dagelijks met misdadigers bezig houden, die — zoals men nog dikwijls kan horen — "alles goed praten" wat deze mensen aanrichten. Het zou boeiend zijn de houding van het grote publiek tegenover misdadigheid en reclassering aan een nader onderzoek te onderwerpen, maar dat is niet het doel van dit artikel. Wel lijkt het van belang nog eens vast te stellen wat "reclasseren", zoals dat in het algemeen binnen het kader van een reclasseringsvereniging gebeurt, nu eigenlijk inhoudt.

Reclasseren betekent in eerste instantie altijd een daad stellen, een stap doen in de richting van een ander. En die ander is in dit geval een ontspoorde medemens, iemand die met de justitie in aanraking is geweest. Dat deze eerste stap door de niet-ingewijde op dit gebied dikwijls zo uitermate moeilijk gezet wordt, is mede een gevolg van de bedoelde eenzijdige opvattingen.

Laat ons voorop stellen dat geen twee mensen gelijk zijn en dat het verschil bepaald niet alleen uit hun vingerafdrukken is af te leiden. Maar de verschillen tussen u en een ontspoorde medemens behoeven niet groter te zijn dan die tussen u en uw buurman van tweehoog of van links beneden. En voorts, "de" misdadiger bestaat niet, er bestaan alleen mensen die strafbare feiten hebben gepleegd, ernstige en minder ernstige, en morgen kunnen uw man, uw vrouw, uw zoon of dochter of mogelijk uzelf tot hen behoren.

Uitgesloten? Eén van mijn kennissen was lange tijd bevriend met twee alleraardigste meisjes van goeden huize en van onbesproken gedrag, meisjes die van iedereen in hun omgeving het volste vertrouwen genoten. Eén van haar vond hij zo aantrekkelijk dat hij best met haar had willen trouwen, wanneer zij van zijn leeftijd was geweest. Toen deze kennis reeds lang en breed getrouwd was, werd hij na jaren plotseling opgeschrikt door het bericht dat zijn beide vroegere vriendinnen — inmiddels vrouwen op middelbare leeftijd geworden — betrokken waren bij een poging tot doodslag. Het is hier niet de plaats op de motieven in te gaan noch op de uitkomsten van het gerechtelijk onderzoek, maar ik wil nogmaals wijzen op de dunne wand die ons scheidt van onze ontspoorde medemens.

Iedere Nederlander wordt geacht de wet te kennen, maar welke doorsnee Nederlander kent het wetboek van strafrecht? Gelukkig echter heeft hij voldoende gezond

verstand en moreel besef om te onderscheiden wat mag en niet mag, al kan hij tegelijk weten hoe moeilijk het soms is niet in overtreding te komen. Mensen struikelen regelmatig en sommigen hebben tijdelijk de hulp van een ander nodig om weer op de been te komen. Er zijn mensen die van huis uit weinig meekrijgen en dan bedoel ik dat zowel letterlijk als figuurlijk. Letterlijk, wanneer het ouderlijke gezin en de verdere naaste omgeving weinig te bieden heeft aan normbesef en gezond verstand. Figuurlijk, wanneer het met de geestelijke of lichamelijke vermogens niet al te best gesteld is. Ook deze mensen maken deel uit van onze samenleving en hebben recht op een eigen plaats en een eigen leven. Soms kunnen mensen zo geteisterd worden door het leven dat zij niet meer in staat zijn op eigen krachten verder te gaan. Het zal geen moeite kosten nog andere factoren op te noemen, die tot ontsporingen kunnen leiden, maar ik wil hiermee volstaan.

We kunnen ons afwenden van deze "mislukkelingen", maar ook kunnen we ons op grond van welke levens- of mensbeschouwing dan ook medeverantwoordelijk voor hen voelen. Bij reclasseren gaat het niet om vergoelijken van hetgeen gebeurd is, maar om het aanvaarden van medeverantwoordelijkheid voor onze geestelijk en moreel minder goed toegeruste medemens. Van deze medeverantwoordelijkheid uit proberen we hulp te bieden met de materiële en niet-materiële middelen waarover we beschikken, om als

het kan de ontspoorde zelf én de maatschappij te vrijwaren voor verdere moeilijkheden. Deze hulp kan op verschillende niveaus gegeven worden door speciaal daartoe opgeleide maatschappelijk werkers en door vrijwilligers. Het ge-

eigende hulpmiddel daarbij is het tot stand brengen van een ver-trouwensrelatie met de ander, want eerst dan kunnen we tot een gezamenlijk plan komen.

J. G. VAN DER SPEK

Enige toelichtingen, adviezen en tips voor het aanleggen van een levensvoorraad

Enige tijd geleden is ons via de gemeentepresident de wens door gegeven om over te gaan tot het aanleggen van een naar wat ik zou willen noemen: Een levensvoor-raad.

Er is in de laatste jaren al heel wat over gepubliceerd, maar on-danks deze publicaties wil ik deze materie nog eens kort met u door-nemen en u enkele adviezen geven. Allereerst zou ik dan de vraag willen stellen: „Welk voedsel is het meest noodzakelijk“, en deze vraag ben ik eigenlijk niet zo di-rekt tegengekomen in de reeds ver-schenen en door mij gelezen pu-blicaties. U doet er verstandig aan, om die voedingsmiddelen aan te schaffen die voor u persoonlijk no-dig zijn en natuurlijk ook voor die personen waarvoor u verantwoor-delijk bent.

Hiermee bedoel ik, dat de licha-melijke gesteldheid niet vergeten mag worden. U kunt namelijk aan suikerziekte lijden, u mag geen zout gebruiken, geen vet enz. In-dien u dan op enig dieet bent, houdt daar dan rekening mee en

schaf u enige vervangingsmidde-len aan indien dit door uw arts toegestaan is. Afgezien nu van de-zie bijzondere gevallen wil ik nu dan een algemeen overzicht geven met betrekking tot de houdbaar-heid van enige voedingsmiddelen.

Voor langere tijd (langer dan 1 jaar)

Alle goed geconserveerde voe-dingsmiddelen, zowel in glas als in blik. Onder goed geconserveerd wordt dan in de eerste plaats ver-staan: goed gesteriliseerd maar ook goed verpakt. Met betrekking tot het eerste moet u niet de zoge-naamde halfconserven nemen waarop o.a. vermeld kan staan: „Koel bewaren“ of „Beperkt houdbaar“, hetgeen o.a. bij vis-soorten voorkomt.

Ook de verpakking verdient de nodige aandacht. Let goed op, dat de door u gekochte blikken gaaf zijn (geen roestvlekjes of deuken) of deksels of glazen potten goed zijn afgesloten.

Blikken die bol staan (zgn. Water-stofbommen) zijn alleen nog ge-

schikt om weggegooid te worden. Proeven die in dit verband gedaan zijn, hebben ons doen blijken dat in microbiologisch opzicht, de op juiste wijze verpakte voedingsmiddelen in principe 3 jaar commercieel steriel zijn. Het getal drie is natuurlijk een richtgetal. U hoeft zich niet te verbazen dat na tien jaar of langer het voedingsmiddel nog goed is, maar eveneens, wat echter tot de uitzonderingen behoort, kan na twee maanden de inhoud reeds bedorven zijn, hetgeen wijst op slechte sterilisatie of beschadiging.

In chemisch opzicht worden er soms door bepaalde instanties enige eisen gesteld (b.v. loodgehalte), maar door de goede verpakking en binnenlak wordt tegenwoordig zonder uitzondering aan deze eis voldaan.

Hier volgt dan de lijst van voedingsmiddelen die langer dan een jaar houdbaar zijn, mits goed verpakt.

Rijst, peulvruchten, vermicelli, macaroni, cacao, gedroogde groenten, olie, bittere of pure chocolade, suiker, stroop, jam, honing, limonade, thee biscuits, knäckebröt mits in blik verpakt of in blik overgedaan en met plakband dichtgeplakt.

Artikelen die ongeveer een half jaar bewaard kunnen worden.

Havermout en andere papmiddelen, levertraan, slasaus, volle melkpoeder, uitgesmolten vet (donker bewaren), margarine in blik (kan vaak veel langer), mayo-

naise, hele kazen.

Deze produkten behoeven niet per se na de genoemde tijd bedorven te zijn maar de mogelijkheid daartoe bestaat.

Artikelen welke niet lang bewaard kunnen blijven.

Margarine, losse crackers en biscuits, vlees en vis in blik of glas (op verpakking aangeduid met b. v. beperkt houdbaar) niet verpakt vlees, vis, korstloze kaas, boter en gevulde chocolade.

Ongetwijfeld kunnen velen van u deze lijsten aanvullen uit eigen ervaring. Wel zou hier de raad op de plaats zijn, niet teveel lekkers op te slaan als dit ten koste moet gaan van belangrijke voedingsmiddelen.

Wat de opslagplaats betreft, deze moet bij voorkeur koel, vorstvrij, droog en goed te ventileren zijn. Daar onze moderne woningen dit meestal niet hebben is het dus aan te bevelen om verpakte artikelen te kopen.

De blikken en flessen moeten grondig schoongemaakt en gedroogd worden. Ook een geregelde contrôle op roestvlekken, reukafwijkingen, insecten enz. is van veel nut.

Een andere indeling is om de voedingsmiddelen in twee groepen te verdelen.

- a. Die gekookt moeten worden.
- b. Die niet gekookt behoeven te worden.

Het beste is om van beide groepen een voorraad aan te leggen,

want er is nu eenmaal niet te zeggen in welke omstandigheden wij zouden kunnen komen te verke-

ren.

Verder zou ik u willen aanraden een lijst te maken zoals hieronder

Artikel	Verpak eenheid	Hoe- veel heid	Datum aankoop	Vindplaats	Min. hoe- veel- heid	Aanwezige hoeveelheid
Witte bonen	Pak	3	1-7-1965	Keukenkast	25	3
Bruine bonen	Pak	2	1-7-1965	Keukenkast	25	2
Limonade	Fles	5	1-7-1965	Kelder	10	4
Rijst	Pak	2	3-7-1965	Keukenkast	25	2
Witte bonen	Pak	3	10-7-1965	Keukenkast	25	6

is afgebeeld.

Het is overzichtelijk, bespaart u veel zoeken en gaat teleurstelling tegen. U kunt direkt zien hoeveel u van een bepaalde artikel nog hebt en tot hoever u nog moet aanvullen.

Als 1e artikel ziet u b.v. witte bonen. Minimum hoeveelheid (b. v.) 25 pakken. Op 1-7-1965 hebt u 3 pakken gekocht, de aanwezige hoeveelheid is dus 3 pakken. U moet dus nog aanvullen met 22 pakken.

Op 10-7-1965 hebt u weer 3 pakken gekocht. De totale hoeveelheid wordt nu dus 6. Nu kunt u dan de eerste regel (= vroegere hoeveelheid) doorstrepen want de laatste regel geeft de laatste toestand aan.

Wanneer u een artikel gebruikt (b.v. limonade) dan streept u in de laatste kolom de aanwezige hoeveelheid (5) door en zet er de nieuwe hoeveelheid (4) achter.

In het begin heb ik gesproken van een levensvoorraad. Met voedingsmiddelen alleen zijn wij er niet.

Denk ook aan uw kleding en wees dan verstandig, koop degelijk materiaal wat niet al te sterk aan mode onderhevig is, maar natuurlijk ook geen kledingstukken waarin u zich niet prettig voelt, maar dat spreekt voor zich zelf.

Denk ook eens aan andere huishoudelijke artikelen. Zorg voor een beperkte voorraad, van b.v. lampen, zeep, handdoeken enz.

Tenslotte dan dit zeer belangrijke advies: Vermeld overal waar dat nodig is de aankoop datum op zodat het eerst gekochte ook het eerst wordt gebruikt.

Referenties:

Consumentengids, nov. 1961 no. 10.

Consumentengids, Maart 1962 no. 3.

Toelichtingen B.B.

Eigen informaties.

Het zomerkamp „witterzomer” bij Assen in Drente

„En. . ., hoe was het zomerkamp in Drente?” Deze vraag werd door allen gesteld die niet het voorrecht hadden daar aanwezig te zijn. Het deed er niet toe aan wie van de gelukkigen deze vraag werd gedaan - de reactie was steeds dezelfde, alleen de woorden waarmee het enthousiasme en de dankbaarheid tot uitdrukking werden gebracht, verschilden. Alle gezichten klaarden op, de ogen straalden, een blijde glimlach verhelderde het gelaat bij de herinnering aan hetgeen door de energie, de werkkraft en de bekwaamheid van hen, die het kamp hadden voorbereid, tot stand was gebracht. En aan de voortreffelijke geest, die van de deelnemers afzonderlijk en gezamenlijk uitging.

In woord en geschrift werd de dankbaarheid van alle deelnemers tot uiting gebracht, culminerend in het getuigenis van een jonge broeder die schreef dat hij nog nimmer de aanwezigheid van de geest van Christus zo nabij had gevoeld.

Onder de leiding van het O.O.V. Hoofdbestuur beleefden 32 tot 36

jonge mensen van 7 tot 14 augustus buitengewone dagen. Behalve ontspanning op velerlei gebied ontvingen zij ook voorbeelden van goed leiderschap. Op zondagmorgen werd Zondagsschool gehouden en in de avond van die dag een haardvuuravond. Overdag werd de vreugde overgoten met zonlicht, dat tevoren zo vaak verstek had laten gaan. Maar nu. . . het fraaie weer was als een geschenk van God aan Zijn kinderen en als een beloning voor hen, die zich voor het welslagen van deze onderneming hadden ingezet. Het getuigenis van de jonge mensen werd mede versterkt door de indrukwekkende toespraken die gedurende die week werden gehouden: op de haardvuuravond door Broeder Carel Schulders, raadgever in het Ringbestuur, dinsdagavond d.a.v. door de Ringpresident Broeder J. Paul Jongkees.

Het feit dat President Dale R. Curtis de woensdag daarop in Nederland aankwam om het bestuur over de Nederlandse zending op zich te nemen, kon hem niet verhinderen om de volgende dag de kampbewoners met zijn aanwezigheid te verrassen. Zuster Muriel Curtis vergezelde hem. Beiden richtten het woord tot de aandachtig luisterende jeugd van Zion. President Curtis sprak over de noodzakelijkheid van goed leiderschap voor de jeugd en Zr. Curtis over de liefde en de toe-

wijding die de jongeren voor de O.O.V. aan de dag leggen.

Elke dag werd met een godsdienstige plechtigheid begonnen, in het schone Drentse landschap, wat op alle aanwezigen een onvergetelijke indruk maakte. Doch niet alleen dat de deelnemers aan het kamp, de leden van Christus' Kerk, menige geestelijke stimulans ontvingen, maar zij ontdekten ook, voor zo ver zij dat nog niet wisten, welk een enorm zendingswerk een goed voorbeeld verricht!

Elke avond namen verscheidene jongelui, die in een nabij gelegen kamp bivakkeerden en geen lid van de Kerk zijn, aan ons programma deel. Er was een jonge man bij die van zijn moeder toestemming kreeg, nadat zij onze mensen aan 't werk had gezien, om in Rotterdam de O.O.V. te bezoeken.

Het ontspanningsprogramma was zeer uitgebreid, maar ze hebben er van genoten! Zij kregen les in muziek, in spreken, in toneel, in sport en in dansen.

Op de laatste kampavond werden de leiders verrast met een programma dat door de jeugd was

samengesteld, bestaande uit liedjes en schetsjes met betrekking tot wat zij in de afgelopen week hadden geleerd.

Met grote dankbaarheid jegens Vader in de Hemel voor Zijn grote zegeningen, zien de deelnemers aan het zomerkamp op al het genotene terug, op wat door hartelijke samenwerking werd gewrocht en tot een groot succes gemaakt.

De namen van hen, die met lof en dankzegging genoemd dienen te worden, zijn als volgt:

Zr. van Mondfrans, Presidente van de O.O.V. in de Nederlandse zending.

Zr. van der Lende, eerste raadgeefster.

Zr. Beekhuizen, tweede raadgeefster.

Zr. de Groot, voor de toespraken.

Zr. de Willigen, voor de Laurels.

Zr. Triemstra, voor de Bijenkorfmeisjes.

Br. Triemstra, Superintendent Ned. zending.

Br. Eekelschot, leider van de Voorlopers.

Br. Naumann, publicist en kampkok.

Tien jaar Zwitserse tempel!

11 september is het tien jaar geleden, dat de Zwitserse tempel ingewijd werd. Naar aanleiding daarvan heeft br. Birsfelder, de tempelsecretaris, een artikel geschreven, dat overal in Europa in september in "De Ster" geplaatst wordt. Wij laten het hieronder vertaald volgen.

Ofschoon de meeste volkeren van Europa en het Midden Oosten er niets van wisten, of voor de gebeurtenis weinig of geen belangstelling hadden, was toch de elfde september 1955 een van de meest betekende dagen in de geschiedenis der zgn. oude wereld. Bijna 1900 jaar zijn voorbijgegaan sinds de grote en mooie tempel te Jeruzalem werd verwoest. De tempel, waarin de 12-jarige Jezus de hogepriesters en schriftgeleerden in verbazing bracht, en uit welcher voorhof Hij op 30-jarige leeftijd met macht en autoriteit de geldwisselaars verdreef, omdat deze van zijn Vaders huis een moordenaarshol wilden maken.

In al deze 19 eeuwen was er op het oostelijk halfrond geen plaats meer, waar de Heer, bij Zijn komst, verschijnen kon om de volkeren der aarde te zegenen. Maar het gebod was gegeven "Bouwt een huis in Mijn naam". En de Heer zeide "Mijn schapen horen Mijn stem". Het volk des Heren heeft deze stem daadwerkelijk verstaan, en onder de leiding van de president van de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, profeet David O.

McKay, werd de Heer weer een offer in gerechtigheid gebracht en in Zijn naam een huis gebouwd. Niet het eerste in deze dagen, maar wel het eerste in de oude wereld.

In een plechtige vergadering werd dit gebouw 11 september 1955 door de profeet, ter ere Gods en tot welzijn en zegen van honderduizenden, ja miljoenen zielen, ingewijd en aan zijn bestemming overgegeven. Toen de eerste verordeningen op 16/17 september voltrokken werden, geschiedde dat dag en nacht in de meest verschillende talen. Vele trouwe Heiligen uit Europa ontvingen hun begiftigingen en konden persoonlijk ervaren wat er mee bedoeld is, namelijk de begiftiging of bevoegdheid om bij getrouwheid in de hemelse tegenwoordigheid van onze Vader, vanwaar we ook eenmaal gekomen zijn, terug te keren.

Sinds 11 september 1955 tot eind juli 1965 ontvingen 2.208 mannen en 3.672 vrouwen deze heilige verordening. Jaar op jaar neemt het aantal dergenen, die tegenover de Heer in Zijn huis hun plechtige geloften af willen leggen, toe. 1.858 levende echtparen werden door hen, die daartoe volmacht hebben, voor tijd en alle eeuwigheid aan elkaar verzegeld, verbonden met de heerlijkste beloften, welke grootheid en heerlijkheid maar zeer weinigen bevatten kunnen. 3.854 kinderen werden door dezelfde volmacht aan hun ouders verzegeld, wat hun tot erfgenaam van dezelfde zegeningen maakt.

Maar vele huwelijken werden gesloten, waarvan een of beide partners reeds lang van de aarde afscheid hadden genomen, en duizenden kinderen, die eveneens reeds van de aarde afgeroepen waren, konden, zoals hun levende broeders en zusters, voor tijd en eeuwigheid aan hun ouders verzegeld worden. In het geheel 42.317 echtparen met 152.574 kinderen.

Groot was de deelname der Heiligen aan de verlossing der doden. Jezus Christus was ook hier het grote en lichtende voorbeeld. Toen Maria en Jozef de 12-jarige Jezus zochten, vonden zij Hem in het huis des Heren. Op hun bezorgd-verwijtende vraag gaf Hij met grote zekerheid en besliste toon ten antwoord: "Weet gij niet dat ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?". Vele van de 12-jarige jongens en meisjes uit onze Zendingen en Ringen hebben dit woord van de Heer aangenomen. Ze komen naar het huis des Heren om "in de dingen huns Vaders" te zijn, door plaatsvervangend gedoopt te worden voor hen, die in hun leven op aarde het Evangelie niet konden aannemen. 69.924 mannen en 70.501 vrouwen werden door de jeugd der Kerk in de afgelopen 10 jaren in het huis des Heren in Zollikofen plaatsvervangend gedoopt. Door deze verordeningen, voltrokken door zwakke jongens en meisjes, werd de sterke poort der gevangenis voor hen geopend, waarin zij, voor een deel sedert vele eeuwen, op hun bevrijding gewacht hebben.

In honderden diensten in de Duit-

se, Engelse, Franse, Hollandse, Deense, Zweedse, Finse, Noorse en zelfs in de Spaanse taal hebben duizenden mannen en vrouwen de begiftigingen plaatsvervangend ontvangen voor diegenen, die door de jeugd gedoopt waren. In totaal ontvingen 53.105 mannen en 59.680 vrouwen plaatsvervangend hun begiftigingen. Een geweldig aantal, als men ze allemaal op één plaats zou zien, en toch... hoe weinig als we bezien hoeveel mensen op aarde geleefd hebben.

Al met al werden met dopen, ordenen, begiftigingen en verzegelingen 512.835 heilige verordeningen voltrokken. Meer dan een half miljoen!!! Een geweldig aantal, als men aan de vele uren denkt, die daarvoor nodig zijn geweest. Daarbij denken we niet alleen aan het werk in het huis des Heren zelf, en ook niet aan de vele uren reizen van woonplaats naar tempel, maar aan de vele uren ijverig zoeken in oude, voor een deel vergeelde, acten, aan het invullen der gezinslijsten en aan de vele uren onderzoek, overschrijven en klaar maken voor de tempel in de verschillende bureaus van de genealogische comités. Maar ook aan de arbeid, die ook ná het tempelwerk nog gedaan moet worden om alles nauwkeurig te registreren, te filmen en onder te brengen in het grote archief, waarin de namen verzameld zijn van vele miljoenen mensen, die vroeger of later op deze aarde geleefd hebben. Wat in Europa, in de Zwitserse tempel, in de afgelopen 10 jaren gepresteerd is, verdient aller waardering

Vele van onze broeders en zusters hebben hun verplichtingen in het huis des Heren slechts met grote offers kunnen nakomen. Enige van hen verkochten een deel van hun huisraad om de reis te kunnen financieren. Maar met hoeveel vreugde deden zij dat ter wille van de zegeningen, die zij in de tempel des Allerhoogsten ontvingen!

Slecht wie met offers geeft, zal werkelijk gezegend zijn. Zo sprak Johannes de Doper, toen hij de jonge profeet Joseph Smith en zijn medewerker Oliver Cowdery het Aäronise priesterschap gaf, dat nooit meer van de aarde weggenomen zal worden, tot de zonen en dochteren van Levi de Heer weer een offer in gerechtigheid zullen brengen.

De komende tijd zal leren, dat de macht van het priesterschap, in nog grotere mate dan tot nu toe over de volkeren der aarde uitgegoten zal worden. De ouderlingen in de verschillende gemeenten van de Zendingen en Ringen worden zich meer en meer hun verantwoording bewust om de Heer dit offer in gerechtigheid te brengen, door naar hun overledenen te zoeken en verslagen voor te bereiden, die waardig zijn aangenomen te worden. Het aantal

leden, dat naar het heilige Huis te Zollikofen zal komen, zal groeien. Het aantal diensten zal vermeerderd worden en er zullen Heiligen zijn, die, zoals Brigham Young zei, dag en nacht als zuilen in het huis des Heren staan, tot Zijn eer en tot welzijn en zegen van degenen, die daar komen en voor hen, voor wie de grote en geweldige arbeid gedaan wordt.

De volkeren van Europa zullen deze trek naar de tempel opmerken, en het Evangelie zal met macht en groot gevolg gepredikt worden. Duizenden zullen in de komende jaren tot de kerk komen, aangetrokken door het levende voorbeeld van de leden der Kerk, die in het huis des Heren hun bevestigingen ontvingen.

Laat daarom ieder zijn licht helder schijnen. Laten wij ons licht niet onder de korenmaat zetten.

Wij hoeven de wereld niet te vrezzen, want wij zullen een zegen voor allen zijn, als wij de wetten en geboden des Heren opvolgen en onze heilige geloften, die wij aan het altaar in het huis des Heren afgelegd hebben, bewaren.

GEORG J. BIRSFELDER
Tempelrecorder.

DE ZWITSERSE TEMPEL

Wanneer het septembernummer van "De Ster" onder de ogen van de lezers komt, zal het feit herdacht zijn, dat het de 11de september 10 jaar geleden was, dat de Tempel te Zollikofen in Zwit-

serland door president David O. McKay werd ingewijd.

Naar aanleiding hiervan volgt een opgave van de verschillende verordeningen, welke gedurende die jaren werden verricht.

Tijdvak
16 september 1955 - 31 juli 1965

Doop voor levenden

Mannen	5
Vrouwen	3
Totaal	8

Doop voor de doden

Mannen	69.924
Vrouwen	70.501
Totaal	140.425

Ordeningen

Mannen totaal	53.093
---------------------	--------

”Endowments” (voor levenden)

Mannen	2.208
Vrouwen	3.672
Totaal	5.880

”Endowments” (voor de doden)

Mannen	53.105
Vrouwen	59.680
Totaal	112.785

Verzegelingen

(vrouwen aan mannen)

Levenden	1.858
Doden	42.317
Totaal	44.175

Verzegelingen

(kinderen aan ouders)

Levenden	3.854
Doden	152.574
Totaal	156.428

Adopties

Levenden	38
Doden	3
Totaal	41

Het Melchizedekse Priesterschap

DES HEREN TIENDE

(naar President Max A. Bryan)

De wet van de tiende, die door vele getrouwe leden van de kerk wordt nageleefd, is al een heel oude wet. Reeds ten tijde van Abraham en Melchizedek werd aan het gebod van de tiende gehoorzaamd.

Toen Abraham zegenvierend wederkeerde van een veldslag, ontmoette hij Melchizedek, koning van Salem en priester van den Allerhoogsten God. Melchizedek zegende Abraham en deze op zijn beurt gaf aan Melchizedek de tienden van alles.

”En Melchizedek, koning van Salem, bracht brood en wijn, en daar hij priester van den allerhoogsten God was, zegende hij hem en sprak: Gezegend zij Abraham van

den allerhoogsten God, die uw tegenstanders aan u heeft overgeleverd. En Abraham gaf hem de tienden van alles.” (Genesis 14 : 18-20)

In Hebreeën lezen wij het volgende:

”Want Melchizedek was koning van Salem, een priester des allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zegende; aan welke ook Abraham van alles de tiende deelde...”

(Hebreeën 7 : 1 en 2; zie ook de verzen 4-8)

Ook Jacob beloofde de Here, dat hij tienden zou betalen van alles wat hij zou verkrijgen:

"... en van al wat Gij mij geven zult zal ik U het tiende geven." (Genesis 28 : 22)

Ook het gebod dat de Heer aan Mozes gaf, is duidelijk op dit punt. "Ook is elk tiende van het land, zowel van het gezaaide als van de boomvruchten, des Heren eigendom; het is heilig voor de Heer. En indien iemand van zijn tiende lost, zal hij er het vijfde deel der waarde bijvoegen. Daarenboven alle tienden van runderen of kleinvee, van al wat onder den staf doorgaat: elk tiende stuk zal aan de Heer heilig zijn. Men zal niet een beter of slechter dier uitzoeken, noch het verruilen. Indien men het toch verruilt, dan wordt én het tiende dier en dat waarmee het verruild is heilig; gelost kan het niet worden. (Leviticus 27 : 30-33)

De profeet Maleachi, die zeer be-
gaan was met het lot van het volk,
ontving van de Heer een open-
baring met betrekking tot de tien-
de. De Heer beschuldigde het volk
dat zij Hem beroofden. Echter be-
loofde de Heer grote, ongekende
zegeningen, indien zij slechts de
wet van de tiende zouden naleven.
"Kan een mens God bedriegen, dat
gij mij bedriegt? Gij vraagt: Waar-
in bedriegen wij U? Met tienden
en gaven. Door den vloek zijt Gij
getroffen, en toch bedriegt gij Mij,
gij, het gehele volk. Breng het ge-
hele tiende in het magazijn, opdat
in Mijn huis voorraad zij. Dan

kunt gij hiermede Mij op proef
stellen, zegt de Here der heirscharen,
of Ik niet voor u de vensters
des hemels openen en over u zegen
uitstorten zal, totdat er geen berg-
plaats meer is. Ik zal u ten gevalle
de verslinders verjagen; opdat zij
u de vruchten van den akker niet
bederven, en de wijnstok op het
veld u zijn vrucht niet onthouden,
zegt de Here der heirscharen. Zo
zullen alle volken U gelukkig
prijzen, want gij zult een rijk be-
gunstigd land zijn, zegt de Here
der heirscharen". (Mal. 3 : 7-12)

In deze bedeling, de bedeling van
de volheid der tijden, heeft de
Heer wederom gesproken met be-
trekking tot de wet van de tiende.

De volgende openbaring werd aan
de profeet Joseph Smith gegeven
als een antwoord op zijn gebed.

"En dit zal de aanvang zijn van
het vertienden van mijn volk. En
hierna moeten allen, die aldus zijn
vertiend, jaarlijks één tiende van
al hun inkomsten betalen; en dit
zal voor eeuwig een vaste wet
voor hen zijn, voor mijn heilige
priesterschap, zegt de Here. (L.&V.
119 : 3-4)

De Heer heeft deze tijd een tijd
van opoffering genoemd, "en een
tijd voor het heffen van tienden
van Mijn volk; want hij die tien-
den heeft gegeven, zal niet worden
verbrand bij Zijn komst." (L.&V.
64 : 23)

Het betalen van een eerlijke tien-
de moet de heilige plicht van elk
lid van de kerk zijn. Men moet
het betalen van tienden beschou-
wen als een wet, die stipt moet
worden nageleefd, wil men vreug-
de en geluk in dit leven en in het

eeuwige leven hierna hebben. Soms wordt wel eens de vraag gesteld, "hoe moet ik mijn tiende betalen?"

In de juli 1964 editie van de "Improvement Era" wordt op deze vraag op een eenvoudige wijze antwoord gegeven.

"Het betalen van tienden is een eenvoudige zaak, zelfs de zwaksten onder ons weten wat een tiende deel van een gulden is. Van elke gulden, die men ontvangt wegens loon of anderszins, behoort een tiende deel aan de Heer. Een tiende deel van het bruto bedrag, dus zonder aftrek van belasting, pensioenpremie, etc. Indien men als zelfstandige een beroep of een bedrijf uitoefent, dan zal men een staat van inkomsten en uitgaven moeten maken. De uitgaven, die behoren tot de kosten voor de uitoefening van het beroep of het bedrijf, worden van de totale inkomsten afgetrokken en men houdt dan de bruto winst over. Een tiende deel van deze bruto winst is het eigendom van de Heer." (naar Joseph Fielding Smith)

Het doel van de quorums van het Melchizedekse priesterschap is de leden van de kerk te helpen op het juiste pad te blijven en hen aan te sporen hun plichten na te komen. De presidenten van quorums en de groepsleiders zijn verantwoordelijk voor het tijdelijke en het geestelijke welzijn van allen, waarover zij presideren. Zij moeten de leden van hun quorum tot het eeuwige leven in het celestiale koninkrijk leiden. Als zij het evangelie van Jezus Christus aan

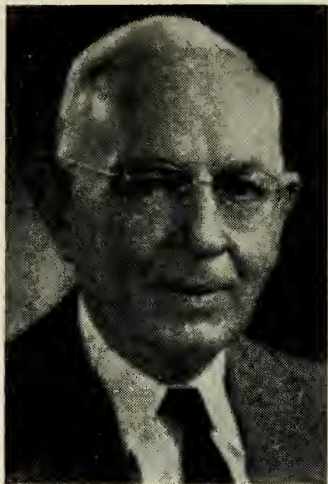
hun leden willen onderwijzen, dan dienen zij zelf de wet van de tiende te begrijpen en haar te gehoorzamen.

Het betalen van tienden is een wet, die door de Heer aan Zijn volk werd gegeven. Deze wet moet gehoorzaamd worden, wil men deelnemen aan het gehele programma van de kerk. Deze gehoorzaamheid is verschuldigd indien men gedoopt wil worden of indien men het priesterschap op zich bevestigd zou willen krijgen. Eveneens is naleving noodzakelijk voor het verkrijgen van een aanbeveling voor één van de tempels van de Heer, alsmede voor het in aanmerking komen voor een leidende functie in de kerk.

Door middel van de tienden financiert de Heer Zijn kerk. Alle leden dragen bij, naar gelang van hun inkomen en zij delen in de zegening. Door de tienden kunnen zieken, bejaarden en invaliden worden verzorgd; weduwen en wezen en kinderen die geen tehuis hebben, worden geholpen; ziekenhuizen, scholen, tempels en kerkgebouwen worden er door gebouwd en onderhouden.

God schenkt vele zegeningen aan Zijn trouwe tiendebetalers. Het betalen van een eerlijke tiende schenkt grote kracht en vreugde in het geloof. Het helpt een brandend getuigenis te verkrijgen van het evangelie van Jezus Christus en van de goddelijke zending van de profeet Joseph Smith. Men verkrijgt door het betalen van tienden geestelijke kracht en de persoonlijkheid, het karakter, wordt er sterk door.

C. S.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

Zegeningen voor de afstammelingen van Efraïm

VRAAG: "Tijdens de bespreking van de zegeningen voor de twaalf stammen van Israël, speciaal de verzen 33 en 34 in afdeling 84 in de Leer & Verbonden, vernamen wij, dat wij van het nageslacht van Efraïm zijn. Is dat door bloed of door adoptie? Zijn de verloren stammen werkelijk verloren of zijn ze in de wereld zodanig dat wij ze niet herkennen?"

ANTWOORD: In deze tijd zijn de meesten van hen die het evangelie aannemen, van de stam van Efraïm.

De Lamanieten zijn zowel afstammelingen van Efraïm als van Manasse, gelijk het Boek van Mormon ons leert. De kroniek die Lehi in handen kreeg nadat hij zijn zoons naar Jeruzalem had teruggezonden, zeide dat hij een afstammeling van Manasse was.

Uit een openbaring die Joseph Smith ontving, weten wij dat de dochters van Ishmaël, die met de zoons van Lehi huwden, nakomelingen van Efraïm waren. Zo werd de profetie van Jakob op het hoofd van Joseph uitgesproken, vervuld. De zegen luidt als volgt:

"Jozef is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een fontein; elk der takken loopt over den muur.

"De schutters hebben hem wel bitterheid aangedaan, en beschoten, en hem gehaat; "Maar zijn boog is in stijfheid gebleven, en de armen zijner handen zijn gesterkt geworden, door de handen van den Machtige Jakobs; daarvan is hij een herder, een steen Israëls; "Van uws vaders God, die u zal helpen, en van den Almachtige, Die u zal zegenen, met zegeningen des hemels van boven, met zege-

ningen des afgronds, die daaronder ligt, met zegeningen der borsten en der baarmoeder!

”De zegeningen uws vaders gaan te boven de zegeningen mijner voorvaderen, tot aan het einde van de eeuwige heuvelen; die zullen zijn op het hoofd van Jozef, en op den hoofdschedel des afgezonderden zijner broederen!” (Genesis 49 : 22-26.)

Toen de Here Zijn discipelen uitzond om het evangelie in de gehele wereld te verkondigen, zeide Hij tot hen dat er een tijd van afval zou komen, wanneer de liefde van velen zou verkouden. Na dit gezegd te hebben, verklaarde Hij:

”En verder, dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden, tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen, of de verwoesting der goddelozen.” (Joseph Smith 1 : 31.)

Deze profetische uitspraak was een aanwijzing dat het evangelie hersteld moest worden en dat het in de gehele wereld zou worden gepredikt. Na die tijd van herstelling “. . . zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten des hemels zullen bewogen worden.” (Ibid. 1 : 33.)

In die tijd van wederoprichting zal de taak om het evangelie te prediken op de schouders van de nakomelingen van Efraïm rusten, m.a.w. op de Heiligen der Laatste Dagen. Heden ten dage is deze profetie bezig in vervulling te gaan.

In de Leer & Verbonden afdeling 133 geeft de Here ons deze duidelijke vermaning:

”Waakt daarom, want gij weet de dag noch het uur.

”Laten zij, die zich onder de niet-Joden bevinden, daarom naar Zion vluchten.

”En laten zij, die van Juda zijn, naar Jeruzalem vluchten, naar de bergen van het huis des Heren.

”Gaat uit van de natiën, namelijk van Babylon, uit het midden der goddeloosheid, dat het geestelijke Babylon is.

”Doch voorwaar, aldus zegt de Here: Laat uw vlucht niet in haast geschieden, doch laat alle dingen van te voren worden bereid; en hij, die gaat, moet niet terugzien, opdat hem geen snelle verdelging overvalle.” (Vn. 11-15.)

Uit deze en andere openbaringen in de Bijbel, Boek van Mormon en Leer & Verbonden weten wij dat de Joden zich in Jeruzalem moeten verzamelen. Op het Amerikaanse continent moeten de bekeerde Israëlieten en niet-Joden met de Heiligen der Laatste Dagen worden bijeen gebracht. De openbaring zegt verder dat de ”gentiles” naar Zion moeten ”vluchten”. Zij moeten echter niet in haast gaan, dat wil zeggen dat de Heiligen der Laatste Dagen de weg zullen bereiden. Die bouwen de tempels en leggen de wegen aan en doen het werk dat voor de stammen van Israël nodig is, wanneer hun profeten tot hen zullen spreken en zij opgeroepen zullen worden naar Zion te gaan. Wij weten heel weinig van de ”verloren stammen”, wie zij zijn

en vanwaar zij zullen komen. Voor ons is het voorlopig voldoende op het woord des Heren met betrekking tot deze stammen en hun komst te vertrouwen. De Here heeft nog dit geopenbaard: "En Hij zal Zijn stem uit Zion doen horen, en Hij zal uit Jeruzalem spreken, en Zijn stem zal onder alle volkeren worden gehoord;

"En het zal een stem zijn als de stem van vele wateren, en als de stem eens groten donders, die de bergen zal vernederen, en de valleien zullen niet worden gevonden. "En Hij zal de grote zeeën gebiedten, en deze zullen naar de noordelijke landen worden teruggedreven, en de eilanden zullen één land worden;

"En het land van Jeruzalem en het land Zion zullen naar hun eigen plaats worden teruggebracht, en de aarde zal zijn, zoals zij was in de dagen, voordat zij werd verdeeld." (Ibid. 133 : 21-24.)

Wij lezen in Genesis dat in den beginne al het land in één plaats was, zoals het was in de dagen van Peleg (Gen. 10 : 25), toen de aarde werd verdeeld. Sommige bijbeluitleggers hebben hieruit geconcludeerd dat deze verdeling op volksverhuizingen en op verdeling van de grond onder hen betrekking had, maar dat is niet zo. Ofschoon dit maar een zeer korte mededeling is, spreekt zij van een hoogst belangrijke gebeurtenis. Het waren niet de inwoners van de aarde die een verdeling in stammen en volkeren tot stand brachten, maar de continenten werden afgebroken, waardoor

de oostelijke en westelijke halfronden ontstonden. Een blik op de wereldkaart doet ons zien dat de kustlijn van oostelijk Noorden en Zuid-Amerika en van westelijk Afrika en Europa een zodanig be-loop hebben, dat het schijnt dat zij eenmaal één geheel hebben gevormd. Er is sedert den beginne natuurlijk veel aan de aardoppervlakte veranderd. Door openbaring weten wij dat deze weer in de oorspronkelijke toestand zal worden teruggebracht en dus weer één geheel zal worden. Dit wordt duidelijk in afd. 133 : 18-20 van Leer & Verbonden in de volgende woorden gezegd:

"Wanneer het Lam op de berg Zion zal staan, en met Hem honderd vierenvestigduizend, die de naam van Zijn Vader op hun voorhoofd hebben geschreven.

"Bereidt u daarom voor op de komst van de Bruidegom; gaat uit, gaat uit, Hem tegemoet.

"Want ziet, Hij zal op de Olijfberg staan, en op de machtige ocea-an, namelijk de grote zeeën, en op de eilanden der zee, en op het land Zion."

Wanneer deze grote verandering zal plaats grijpen, weten wij niet precies. Indien echter de aarde weer moet worden zoals zij in den beginne was, zal al het landoppervlak weer in één plaats zijn, zoals het in de dagen voor Peleg was, toen die grote verdeling tot stand werd gebracht. Europa, Afrika en de eilanden van de zee, Australië en Nieuw-Zeeland en andere plaatsen in de Pacific inbegrepen, moeten bijeen worden

gevoegd zoals het oorspronkelijk was.

Voordat dit grote werk zal zijn volbracht, moet de profetie betreffende de stammen Israëls, zoals die in Leer & Verbonden voorkomt, in vervulling zijn gegaan.

Met het verkondigen van het evangelie in alle delen van de wereld wordt het voorbereidende

werk gedaan. De ”verloren stammen” zullen worden ontdekt en de verloren schapen onder de niet-Joden zullen naar Zion vluchten en de Joden naar Jeruzalem, gelijk de Heer in Zijn openbaring heeft gezegd. De Verlosser zal komen om Zijn plaats als Koning der koningen in te nemen, en de grote dag van Zijn duizendjarige regering zal worden ingeluid.

Een reis van geloof

Margie Mann, een dertienjarig meisje uit Samoa, wonende in de Pesega gemeente van het Apia (Samoa) district, hield de volgende toespraak op een Jeugdconferentie in de Kerk te Pesega.

Hoewel het Samoaans Margies moedertaal is, hield zij de toespraak in het Engels en het volgende is een nauwkeurige vertaling van de wijze, waarop deze werd gehouden.

—o—

Zegeningen van onze Hemelse Vader komen op vele verschillende manieren en soms weten we niet, dat het zegeningen zijn. Als de zon 's morgens opgaat, merken we dat nauwelijks op, maar is het eigenlijk geen zegening? Als we de zon niet hadden, zouden we zonder licht en warmte zijn. Het voed-

sel, dat we hebben, kleding en behuizing — we zouden zo véél zegeningen kunnen opnoemen, als we maar even stil wilden staan om er over na te denken. De eerste zegening, welke ik ontving, was er één waarvan ik mij niets kan herinneren, hoe het gebeurde, wanneer, of het avond of morgen was en wie er bij waren. Onze Hemelse Vader maakte, dat ik naar een reuzachtig fijne vader en moeder werd gezonden, die er voor zorgden, dat ik met liefde en zorg werd grootgebracht. Ik heb ook het voorrecht gehad om te worden opgevoed tussen vrienden en families, die leden zijn van de Kerk. Toen ik acht jaar oud was, werd ik gezegend met de gelegenheid om te worden gedoopt als lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Maar laat me u vertellen over de grootste zegening,, welke onlangs tot me kwam.

Op 11 november 1962 ving ik een reis aan, die erg opwindend en prettig was. Ons hele gezin (we zijn met zijn elven) verliet Samoa aan boord van de Tofua met bestemming Fiji. Hier stapten we in een vliegtuig en gingen verder naar Nieuw-Zeeland. Toen we in Auckland landden, zagen we vele vreemde en wonderlijke dingen.

We bleven daar lang genoeg om de lunch te gebruiken en toen gingen we per auto en bus naar een stad, Hamilton genaamd. Nadat we 2½ uur gereisd hadden, kwamen we aan een heuvel. Toen we de top bereikten, keken we op iets prachtigs uit: De Tempel van Nieuw-Zeeland.

Daarvoor hadden we die hele afstand gereisd en dit is de zegening waarover ik u wilde vertellen.

Vader en moeder bleven de rest van de dag wat rusten en de volgende dag gingen zij naar de tempel. Wij kinderen moesten nog een dag wachten, maar op vrijdag gingen moeder en vader, gevolgd door negen kinderen weer naar de tempel, om ons aan hen te laten verzegelen. En weet u, wat dat betekent? Wel, dat zal ik u vertellen. Van nu af aan, kan niemand anders, behalve ikzelf, me van mijn familie afnemen. We behoren bij elkaar en de Heer heeft ons gezegend, zodat we, als we getrouwd zijn, voor nu en tot in alle eeuwigheid bij elkander zullen zijn. Als we sterven, zullen we maar voor een korte tijd gescheiden zijn, maar we zullen nà dit

leven weer allemaal bij elkander zijn. Maar daar houdt het niet mee op.

Als de tijd gekomen is, kan ook ik de zegening van een tempelhuwelijk ontvangen, zodat mijn kinderen weer bij mij zullen behoren. Ik zal me opofferingen moeten getroosten, net zo als mijn grootouders dat deden, er zullen moeilijkheden overwonnen moeten worden, maar als ik waardig genoeg ben en mijn verlangen sterk genoeg is, zal ik daartoe in staat zijn. Buiten deze zegeningen, die de tempel me bood, ontving ik er nog één in Nieuw-Zeeland toen ik werd gedoopt voor 61 mensen, die deze kans niet hadden, toen ze op aarde waren. Denkt u eens even, dat door deze andere mensen te helpen kinderen van het Koninkrijk van onze Hemelse Vader te worden, ikzelf zegeningen zal ontvangen. Is dit niet een prachtig Evangelie? Zij we niet allen gezegend? Ik ben er zeker van, dat elk van u op dit ogenblik zegeningen zou kunnen opnoemen en dat u er niet mee zou kunnen ophouden.

Elke dag, elk uur ontvangen we zegeningen van onze Hemelse Vader. We hebben leven, we hebben liefde, we hebben kracht en families. Waardeert u uw zegeningen? Ik wel. Ik zou mijn Hemelse Vader voor Zijn vele zegeningen aan mij willen danken en bidden, dat ik altijd waardig mag zijn, de vele zegeningen, welke Hij mij nog zou willen geven, te aanvaarden. Ik zeg dit in de naam van Jezus Christus, Amen.

Vragen die op antwoord wachten

In het artikel onder het hoofd: ”Egyptologie en het Boek van Mormon werd o.m. gezegd dat het bestempelen van het ons bekende zevenregelig facsimile, hetwelk door Martin Harris aan prof. Anthon werd getoond, door een Nederlandse Egyptoloog als een ”ratjetoe”, voor niet-leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen nog vele vragen onbeantwoord laat.

Enige van die vragen zou ik deze geleerde (en allen, die het Boek van Mormon als bedrog verwerpen) gaarne willen voorleggen. En wel de volgende, in willekeurige volgorde gekozen.

In 3 Nephi 10 : 9 lezen wij:

”...En het was morgen, en de duisternis verdween van de oppervlakte des lands...”

De duisternis, die volgens de profetie van de Lamaniëtische profet Samuel drie dagen zou duren, (Helaman 14 : 20, 27.) verdween in de *morgen* van het land. Oppervlakkig beschouwd betekenen deze woorden niets anders dan een vervullig van Samuels profetie. Maar er is meer. Samuel had namelijk ook gezegd dat *van het ogenblik af dat Christus aan het kruis zou sterven*, een dikke duisternis het land drie dagen lang zou bedekken. Op welk uur van de dag stierf Christus? Wij lezen in Mattheüs 28 : 45: ”en van de zesde ure aan werd er duisternis over de gehele aarde, tot de negende ure toe”. In de negende ure was het Offer volbracht. Volgens de toenmalige Joodse tijdsindeling begon

de nieuwe dag om zes uur in de morgen. Jezus Christus stierf aan het kruis om drie uur in de namiddag. Op het ogenblik dat het in Palestina drie uur in de namiddag is, wijst de klok in Midden-Amerika negen uur vroeger aan, zes uur in de morgen dus.

Het was in de morgen, en de duisternis verdween van het land. In de ogen van de vijanden der Kerk is Joseph Smith een bedrieger; hij en zij die hem bij het ”verzinnen” van de inhoud van het Boek van Mormon geholpen zouden hebben. Kunnen onze bestrijders het op hun verantwoording nemen te zeggen, dat Joseph Smith zo sluw is geweest dat hij aan het tijdsverschil tussen Palestina en Mexico heeft gedacht?

Nu de tekst in Mattheüs 28 : 45 is aangehaald, neem ik de gelegenheid te baat om op nog een andere bijzonderheid te wijzen. Er staat dat drie uren van duisternis de gehele aarde bedekte. Het Boek van Mormon spreekt van drie dagen. ”Ha”, riepen sommige critici, ”Joseph Smith spreekt de Bijbel tegen, hij zegt dingen die in strijd zijn met Gods woord!” Is dat zo? Laat ons zien. Wij lezen in 3 Nephi 9 : 1 het volgende:

”En er werd onder alle inwoners der aarde, over de ganse oppervlakte van dit land een stem gehoord...” Hier worden de woorden ”aarde” en ”land” in dezelfde betekenis gebruikt, hetgeen bewijst dat de schrijver van genoemde tekst de Hebreeuwse gewoonte volgt om de begrippen ”aarde” en

"land" door elkaar te gebruiken. Deze gewoonte vindt men in de Bijbel terug, zoals in Psalm 72 : 8: "En hij (Salomo) zal heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden der aarde".

Ook in het Nieuwe Testament treffen wij deze spreekwijze nog aan. Lucas (2 : 1) zegt "... dat er een gebod uitging van den keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden". In Mattheüs 12 : 42 zegt Jezus: "De koningin van het zuiden zal opstaan in het oordeel met dit geslacht, en hetzelfde veroordelen; want zij is gekomen van de einden der aarde, om te horen de wijsheid van Salomo; en ziet, meer dan Salomo is hier." De apostel Jakobus spreekt over Elias en zegt van hem dat hij bad "dat het niet zo regen; en het regende niet op de aarde in drie jaren en zes maanden".

Uit bovenstaande aanhalingen blijkt dus wel dat de oude Hebreërs met de naam "aarde" niet de gehele wereldbol bedoelden. Als Nephi dus zegt, dat een stem werd gehoord onder alle inwoners der aarde en de profeet Samuel dat een dikke duisternis de gehele aarde zou bedekken, dan gebruiken zij dat woord niet in zijn ruimste betekenis, doch bedoelen het land, welks inwoners de woorden hoorden.

Zo is dan het gebruik van het woord "aarde" door Joseph Smith in Helaman 14 : 22 en 27 en in 3 Nephi 9 : 1 geenszins een bewijs dat hij een bedrieger was. Integendeel! Ik zou alle critici, die het Boek van Mormon als bedrog ver-

oordelen en dus Joseph Smith als een bedrieger, willen vragen: „Hoe kwam deze aan de Hebreeuwse betekenis van het woordje "aarde?" We gaan verder.

In 2 Nephi 3 : 6 haalt de schrijver een profetie aan, welke op onze tijd betrekking heeft, een profetie door Jozef, die door zijn broeders werd verkocht, geuit. Jozef leefde ongeveer 1500 jaar voor Christus. Hij zeide: "Een ziener zal de Here mijn God verwekken, die een uitverkoren ziener zal zijn." In 1 Samuel 9 : 9 staat: "Eertijds zeide een ieder aldus in Israël, als hij ging om God te vragen: Komt en laat ons gaan tot den ziener, want die heden een profeet genoemd wordt, die werd eertijds een ziener genoemd." Het woordje "heden" heeft dus betrekking op de tijd waarin Samuel leefde, dat is ongeveer 1100 jaar v. Chr. Jozef leefde vierhonderd jaar vóór die tijd en toen sprak men uitsluitend van "zieners" in plaats van "profeten". Vraag aan de heren critici, die ontkennen dat Joseph Smith de geschiedenis van het Boek van Mormon van metalen platen door de macht van God vertaalde en zeggen dat hij met of zonder hulp van anderen het boek fantaseerde: "Hoe wist hij dan dat hij hier het woord "ziener" moest gebruiken en niet het woord "profeet"? Het zou inderdaad een onherstelbare fout zijn geweest als hij het laatste woord had gebruikt.

Ik wil de heren critici nog twee vragen ter beantwoording voorleggen:

In Mosiah 7 : 31 lezen wij dat koning Limhi tot zijn verdrukt volk

zeide, dat zij hadden gezondigd en God daarom zijn waarschuwing in vervulling had doen gaan: ”Indien mijn volk onreinheid zal zaaïen, zal het den oostenwind maaien, die onmiddellijke verwoesting brengt.”

Het volk van koning Limhi leefde onder de heerschappij van de Lamanieten (Mosiah 7 : 15). Velen van hen waren verslagen (v. 24) en allen hadden veel te lijden (v. 28).

De koning spreekt over hun treurige toestand en zegt dat die, figuurlijk gesproken, veroorzaakt is door een verwoestende ”oostenwind”. Het is een eigenaardigheid van de taal, dat sommige zegswijzen er in blijven voortleven, lang nadat de oorspronkelijke betekenis verloren is gegaan. Zo spreekt men van de stuurboordzijde van een schip, dat is de zijde van het schip dat men, met het gelaat naar het voorschip gewend, aan zijn rechterhand heeft. Er is een tijd geweest dat men een schip bestuurde door middel van een soort roer, dat men aan de rechterzijde van het schip bevestigde.

De naam ”stuurboord” is nog steeds in gebruik, ofschoon de reden ervoor, wat de bouw van het schip betreft, reeds lang niet meer bestaat. Zo spreekt men ook van ”zich geradbraakt voelen”, ”het vuur na aan de schenen leggen”, uitdrukkingen, die nu alleen nog maar een figuurlijke betekenis hebben. Zo is het ook met die ”oostenwind”. Waar komt die uit-

drukking vandaan?

In Palestina, het land van koning Limhi's voorouders, was de oostenwind een onheilbrenger. In de zomer was hij heet en droog en in de winter zeer koud. Ook op de Middellandse zee was hij voor de schepen gevaarlijk. ”Met een oostenwind verbreekt gij de schepen van Tarsis” (Psalm 48 : 8). Het was deze wind, die in de dagen van Paulus als *Euroclydon* bekend stond en die het schip, waarmee Paulus naar Rome werd gebracht, volkomen wrak sloeg (Hand. 27). Volgens Genesis 41 : 6, 23 en 27 werden de zeven jaren van hongersnood in Egypte door een verzengende oostenwind veroorzaakt. Het Palestijnse volk was natuurlijk met de vernielende uitwerking van de oostenwind bekend. Ook Lehi en de zijnen uiteraard en zij kenden natuurlijk ook de figuurlijke betekenis er van en die in hun taal bleef voortbestaan. Limhi en ook Abinadi (Mosiah 12 : 6) pasten haar toe.

Vraag aan de heren critici: Hoe kwam Joseph Smith, die volgens u een bedrieger was en alle namen, uitdrukkingen, gebeurtenissen, enz. enz. die in het Boek van Mormon voorkomen, verzonnen heeft, aan die uitdrukking ”oostenwind”, die in het land van zijn geboorte, Noord-Amerika, niet de minste reden van bestaan had? Hij legt haar nota bene in de mond van de vroegere bewoners van dat land. Hij is in zijn fantasie zo weergaloos knap geweest, dat er niet de minste ongerijmdheid in is aan te wijzen.

Hoe verklaart u dat?

Tenslotte nog het volgende:

Dewey Farnsworth schrijft o.m. in zijn fraai geïllustreerd "Book of Mormon Evidences in Ancient America": "Ik sprak eens met een van Mexico's archeologen, die het Boek van Mormon kende. Hij gaf mij iets om te onthouden. Hij zei dat een van de dingen die indruk op hem hadden gemaakt, was, dat Joseph Smith met het schrijven van het Boek van Mormon niet volstond met één volksverhuizing in 600 v. Chr., maar verder terug ging en een ander volk van de toren van Babel inbracht. Het eerste volk bracht hij naar Mexico en Centraal Amerika en het tweede naar Zuid-Amerika en dit tweede volk liet hij verscheidene honderden jaren met een ten volle ontwikkelde beschaving naar Centraal Amerika verhuizen. Hij zeide: "Wij hebben een primitief begin van de eerste gevonden maar niets van het tweede volk; dat kwam in een ver gevorderd stadium van ontwikkeling in Centraal Amerika aan. Als wij hun het tijdperk van 500 jaar geven, zoals het Boek van Mormon doet, hetgeen hun de tijd geeft een hoge beschaving te ontwikkelen, en hen daarna naar Noord-Amerika overbrengen, waar beide volken werden uitgeroeid, vinden wij overblijfselen van een lagere beschaving die zich voortzet en de opkomst van beide beschavingen precies in de tijd zet die wij in Noord- en Zuid-Amerika en in het Boek van Mormon vinden".

Farnsworth voegt hier aan toe: "En toch kon hij het Boek van

Mormon als geschiedenis niet aannemen, omdat er te veel engelen in voorkwamen".

Vraag aan de heren critici, die Joseph Smith voor een bedrieger houden en het Boek van Mormon de ergste misleiding vinden die de wereld ooit gekend heeft: "Hoe verklaart u het feit dat hij een boek kon schrijven met zodanig juiste geografische oudheidkundige en volkenkundige gegevens, dat geleerden van deze tijd het als handleiding kunnen gebruiken bij hun onderzoekingen?"

Wij zullen het hierbij laten. Er zijn nog talloze vragen uit het Boek van Mormon te putten, zijn in de loop der jaren geput en onze vijanden voorgelegd, doch nimmer is van die zijde een bevredigend antwoord ontvangen, hetgeen voor ons, die in de goddelijke oorsprong van het Boek van Mormon geloven, volkomen duidelijk is. En wat de vragen betreft: het antwoord daarop schept om die reden dan ook geen moeilijkheden: Joseph Smith was geen bedrieger, geen valse profeet. Hij sprak eenvoudig de waarheid. Wie dit ontkent en het Boek van Mormon als bedrog en Joseph Smith als een misleider beschouwt, is gebonden dit te bewijzen. Op dit bewijs wordt nu reeds ruim 135 jaar tevergeefs gewacht. Talrijk zijn de aanvallen van anti-Mormoonse zijde gedurende die tijd geweest. Bedrog is al wat men hoort, maar de wereld wacht nog steeds op bewijs. Zij zal het nimmer krijgen, want het is Gods werk. A.D.J.

ZONNEHOEK

DE KONING VAN SALEM

Boek van Mormon - Alma 13

Toen de mensen uit Babel weg-trokken, reisden zij in verschillen-de richtingen. Sommigen gingen naar het westen, naar wat nu Pa-lestina is aan de kust van de Mid-dellandse Zee. Dit was een mooie plaats. Het land was vruchtbaar en vele nuttige planten groeiden daar in het wild — bloemen, olij-ven, vijgen en andere vruchten.

Er waren twee meren in deze streek, een zoetwatermeer en een zoutwatermeer, net als het Grote Zoutmeer in Utah. In dit land was ook een kronkelende rivier, die de Jordaan werd genoemd. Hij liep van het zoetwatermeer naar het zoutwatermeer. Het zoetwatermeer werd later bekend als het Meer van Galilea, terwijl het zout-watermeer de Dode Zee werd ge-noemd, omdat er geen vis in kon leven.

Er waren vissen in het Meer van Galilea. Vele mensen, die op de oevers er van gingen wonen, ver-dienden hun brood door het vang-en en verkopen van vissen. Zij gingen zelden naar de Dode Zee, omdat zij daar niets konden vang-en, en hij was ook moeilijk te be-reiken, omdat de oevers op vele plaatsen zo steil als muren waren en soms wel vijftien of twintig meter hoog. De Dode Zee ligt meer dan vierhonderd meter bene-den de zeespiegel.

Ongeveer dertig kilometer van waar de Jordaan uitmondt in de Dode Zee is een grote hoogvlakte, welke deel uitmaakt van een berg-rug, die door Palestina loopt. In vroegere tijden bevond er zich op deze vlakte een stad, Salem ge-naamd. Het was een mooie plaats, twaalfhonderd meter boven de

Dode Zee en omringd door bergen.

De koning van deze stad was Melchizedek. Hij was niet alleen koning, maar hij was ook een Hogepriester in de waarachtige Kerk van God.

In de dagen van Melchizedek was het volk van Salem erg goddeloos. Velen waren van de Kerk afgedwaald en wilden de Heer niet meer aanbidden. Onder de macht van God, ging Melchizedek onder zijn volk, riep hen tot bekering en predikte het Evangelie van Jezus Christus. De mensen wisten, dat hij een groot en wijs koning was en zij hadden respect voor hem.

Onder het luisteren naar wat hij hun vertelde over hun zonden en de manier waarop hun slechte manier van leven God mishaaide, werden zij in hun harten ontroerd en begonnen zij zich te bekeren.

Slechte mensen vechten gewoonlijk onder elkaar zowel als met anderen. Dit was ook het geval met de mensen, die in Melchizedeks tijd leefden. Er waren bijna voortdurend oorlogen en twisten. Maar toen het volk van Salem zich bekeerde, hielden zij op met vechten, zowel onder elkaar als met hun buurlanden. De prediking van Melchizedek was zó krachtig, dat het niet lang duurde of het volk

werd rechtvaardig en de vrede in het land werd weer hersteld. Hierdoor werd Melchizedek de prins van de vrede genoemd.

De Heer had Melchizedek lief, omdat hij zijn volk bekeerd had van hun zonden. Tot deze tijd werd het priesterschap genoemd Het Priesterschap naar de Orde van de Zoon van God. Het was een grote eer hiertoe te worden geordend en te behoren tot de Orde van de Zoon van God. De naam van de Heer is zó heilig, dat hij niet te veel genoemd mag worden. Omdat er steeds meer mannen werden aangesteld, besloot de Heer daarom de naam van het priesterschap te veranderen.

Omdat Melchizedek zo'n groot hogepriester was geworden, besloot de Heer het priesterschap naar hem te vernoemen. Van die dag tot op heden is het hogere Priesterschap bekend geweest als het Melchizedekse Priesterschap.

Alle ouderlingen, zeventigers, hogepriesters, de Twaalf Apostelen en het Presidentschap van de Kerk behoren tot deze orde van het Priesterschap.

In latere jaren werd de naam van de stad Salem ook veranderd en werd Jeruzalem, de stad waar Jezus werd gekruisigd.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsche ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

ALMELO

Meyer, Marinus; 30 juli 1965

EINDHOVEN

van Lieshout, Petronella Wilhelmina Maria; 19 augustus 1965

GRONINGEN

Spangenberg, Bernard Christiaan; 18 juni 1965

LEEUWARDEN

Dijkstra, Trijntje Gerrie; 5 augustus 1965

MAASTRICHT

Best, Adolf Lodewijk Ferdinand; 19 augustus 1965

Best-van Es, Marie; 19 augustus 1965

Best, Gustaaf Rudolf Nico; 19 augustus 1965

Esser, Leonardus; 30 juli 1965

Esser-Frijns, Helena; 30 juli 1965

Esser, Guillaume Marie Leonardus; 30 juli 1965

Esser, Johannes Antoinet Leonardus; 19 augustus 1965

UTRECHT

Ebbeler-van Berkel, Antonnette Emilie Elisabeth; 20 augustus 1965

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM-WEST

Huijbrechts, Robert Richard; 6 augustus 1965

Huijbrechts-van Wamel, Adele Arnolda; 6 augustus 1965

Santé-Mollet, Charlotte Bernardine; 30 juli 1965

DEN HAAG

Gaster, Jennifer; 12 augustus 1965

Kooijman, Marinus Dirk; 12 augustus 1965

Kooijman-Zwaanswijk, Lieselotte; 20 augustus 1965

DORDRECHT

Belfroy, Leonard Hubertus; 20 augustus 1965

Pattisina, Victor Markus; 20 augustus 1965

DELFT

Hoorn, Marinus Raymond Jan; 22 juli 1965

Hoorn, Ronald Edward; 22 juli 1965

VERHOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

ALMELO

Meyer, Marinus; 8 augustus 1965 tot diaken

DEN HAAG

van Gerensteyn, Nicolaas Gerrit Jr.; 25 juli 1965 tot leraar

HEERLEN

Kemp, Arnold; 1 augustus 1965 tot leraar

Kemp, Tom; 1 augustus 1965 tot leraar

ZEIST

van Beek, Wouter Eildert Albert; 1 augustus 1965 tot priester

INGEZEGEND

DEN HAAG

Brouwers, Rudi; 1 augustus 1965

HEERLEN

Hool, Frans Benjamin; 1 augustus 1965

UTRECHT

Hoencamp, Herbert David; 1 augustus 1965

GEHUWD

LEEUWARDEN

Dijkstra, Aaltje Anna; en de Vries, Gaatse; 10 juni 1965

OVERGEPLAATST

Greenwood, William; van Noord Zone naar Hoofdkantoor

Springer, Melvin; van Arnhem naar Noord Zone

Miller, Robert; van Leiden naar Enschede

Steenblik, Louis; van Amsterdam naar Utrecht

Sharbaugh, Raymond; van Utrecht naar Arnhem

Palache, Alma; van Enschede naar Leiden

van Domburg, Joannes; van Eindhoven naar Haarlem

Schetselaar, Frank; van Eindhoven naar Amsterdam

Themmen, Michael; van Hilversum naar Amsterdam

Nell, Louis; van Rotterdam-Noord naar Hilversum

Howard, Lynn; van Rotterdam-Noord naar Antwerpen

Winters, Larry; van Antwerpen naar Central Zone

Vander Meyden, Jaycee; van Amsterdam naar Rotterdam-Noord

Murphy, Steven; van Haarlem naar Groningen

Hess, David; van Ede naar Schiedam

Van Ry, William; van Central Zone naar Ede

Ouderkirk, Terry; van Hoofdkantoor naar Zwolle

Crookston, Garr; van Groningen naar Zuid Zone

Bevans, Duane; van Rotterdam-Noord naar Brussel

Vanderhoof, George; van Schiedam naar Gent

Noorda, Bert; van Gent naar Rotterdam-Noord

Rijken, Ronald; van Hoofdkantoor naar Gulf States Mission

Van Ry, Cornelius Br. en Zr.; van Utrecht naar Zeist

Durham, Jan; van Den Helder naar Haarlem

Van Domburg, Joannes; van Haarlem naar Den Helder

Day, Larry; van Schiedam naar Hoofdkantoor

Davis, Kay; van Hoofdkantoor naar Amsterdam

Vander Veur, Martin; van Utrecht naar Den Haag

Teerlink, Adrian; van Brussel naar Rotterdam-Noord

Coppin, Patrick; van Zeist naar Rotterdam-Noord

Nievaard, Robert; van Antwerpen naar Zeist

Vaughan, Michael; van Haarlem naar Amersfoort

Nelson, Steven; van Amersfoort naar Rotterdam

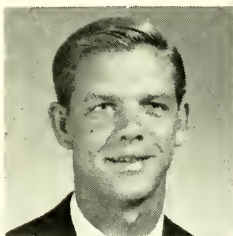
Rowles, David; van Maastricht naar Antwerpen
 Campbell, Delton; van Apeldoorn naar Maastricht
 Foster, Steve; van Nijmegen naar Apeldoorn
 Willie, Don; van Arnhem naar Brussel
 Brown, Ronald; van Den Haag naar Brussel
 Bekker, Henk; van Hoofdkantoor naar Brussel
 Copinga, Hendrik; van Amsterdam naar Rotterdam-Noord
 Vander Beek, Fritz; van Amsterdam naar Schiedam
 Conner, Ronald; van Zwolle naar Arnhem
 Oenes, Pieter; van Zendingsschool naar Haarlem
 Barrett, Richard B.; van Zendingsschool naar Utrecht
 Noorda, Daniel L.; van Zendingsschool naar Zwolle
 Krommenhoek, John; van Zendingsschool naar Nijmegen
 Flink, Hans A.; van Zendingsschool naar Amsterdam
 Roberts, Stephen K.; van Leiden naar Maastricht
 Hacking, Thomas; van Maastricht naar Hoofdkantoor
 Borsboom, Bernard; van Hilversum naar Leiden
 Nell, Louis; van Hilversum naar Leiden
 Van der Veur, F. Br. en Zr.; van Nijmegen naar Utrecht

AANGEKOMEN

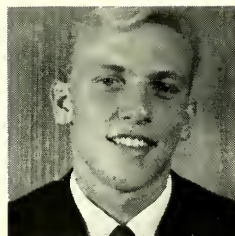
Oenes, Pieter; Ogden, Utah
 Barrett, Richard B.; Huntington Beach, California
 Noorda, Daniel L.; Salt Lake City, Utah
 Krommenhoek, John; Whittier, California
 Flink, Hans A.; Murray, Utah

P. Oenes

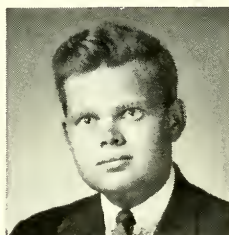
R. B. Barrett

D. L. Noorda

J. Krommenhoek

H. A. Flink

VERTROKKEN

Richard Knapton; aangekomen 12 februari 1963, vertrokken 25 juli 1965. Werkzaam geweest: Amsterdam, Eindhoven, Ede, Beverwijk, Hengelo, Brussel, Nijmegen, Delft, Hoofdkantoor, Hilversum.

Brent Milton Koldewyn; aangekomen 12 februari 1963, vertrokken 12 augustus 1965. Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam, Brussel, Deventer, Utrecht, Zwolle.

Denton Russell Hathaway; aangekomen 12 februari 1963, vertrokken 12 augustus 1965. Werkzaam geweest: Rotterdam, Den Haag, Antwerpen, Eindhoven, Amsterdam, Haarlem.

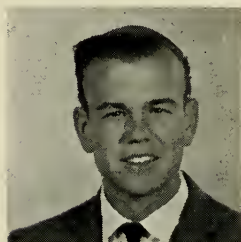
Elvin Lee Worthington; aangekomen 12 februari 1963, vertrokken 12 augustus 1965. Werkzaam geweest: Deventer, Enschede, Den Helder, België Zone, Gent, Alkmaar, Zeist, Gouda, Brussel.

Edgar Wolferts; aangekomen 17 september 1963, vertrokken 12 augustus 1965. Werkzaam geweest: Maastricht, Alkmaar, Zeist, Enschede, Brussel, South Zone.

Leo Ray Beus; aangekomen 12 februari 1963, vertrokken 12 augustus 1965. Werkzaam geweest: Alkmaar, Maastricht, Rotterdam, Brussel, Hoofdkantoor.

Bisschop en Zr. Symen Stam; aangekomen 21 augustus 1963, vertrokken 25 augustus 1965. Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam. .

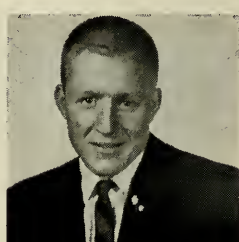
Alma Palache; aangekomen 12 maart 1963, vertrokken 31 augustus 1965. Werkzaam geweest: Den Haag, Gouda, Eindhoven, Almelo, Utrecht, Antwerpen, Enschede, Leiden.

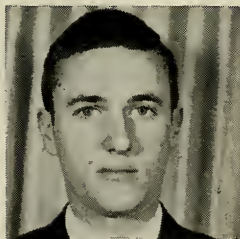
R. Knapton

B. M. Koldewyn

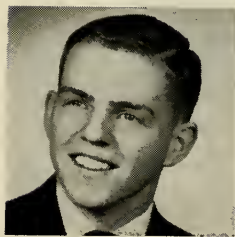
D. R. Hathaway

E. L. Worthington

E. Wolferts

L. R. Beus

Bisschop en Zr. S. Stam

A. Palache